కథా కౌముది

మార్పు

సోమ సుధేష్ణ

మనసులో రకరకాల ఆలోచనలతో హరి ఆక్స్ రోడ్ లో జాయిన్ అయ్యాడు. రోడ్డు మీద కార్లన్నీ దూసుకు పోతున్నాయి. ఈ టైంలో ఏ దారిలోంచి వెళ్ళినా ఇదే ట్రాఫిక్.

“వెన్ యు ఆర్ ఎ రాకెట్, యూ ఆర్ ఎ రాకెట్ ఆల్ ది వే” పాటతో పాటు కారు వేగం పెంచాడు. అవతల కార్ల బిజి, మెదడులో ఆలోచనల గజిబిజి. కాలేజిలో పరీక్షల టైం. ఈ కుర్రాళ్ళు బుర్ర కొల్ల గొడుతున్నారు. కాలేజి కుర్రాళ్ళ బుర్రలు ఎప్పుడు షార్ప్ గానే ఉంటాయి. అది మంచిదే కాస్త ఛాలెంజింగ్ గా ఉంటుంది. ఒక పది శాతం లేజీ బుర్రలుంటాయి. వాళ్ళకి గ్రాండు పేరెంట్సు ఉంటారో లేదో తెలియదు దేవుడికే తెలుసు. ఈ కుర్రకుంకలు తమ అనుకూలానికి గ్రాండ్ పేరెంట్స్ ని సంవత్సరానికి ఐదు సార్లైనా చంపేస్తారు. ఎన్నిసార్లు చంపేస్తారురా మీ గ్రాండు పేరెంట్సుని! అని నాలుగు సొట్లు పెట్టలనిపించినా చిరాకేసి ఎమోషనల్ బ్లాక్మెయిల్ అనుకుని ఏమి చేయలేక చాల సార్లు ఊరుకుంటాడు.

ఇరవై నిమిషాల దారికి ఒక గంట పట్టింది. కారు ఏక్సిడెంట్ ఏదో అయ్యిందని గూగుల్ కూనలమ్మ ఒకటే వార్నింగ్స్ ఇస్తోంది. ట్రాఫిక్ తో పాటు కార్లో నడుస్తూ కాలేజి చేరాడు హరి.

“హాయ్ హేరీ!” స్టాఫ్ పార్కింగ్ లాట్ లో కారు పార్కు చేసి కార్లోంచి దిగుతున్న హరిని చూస్తూ అన్నాడు కొలీగ్ రాబర్ట్.

“హయ్ బాబ్ ” అన్నాడు హరి కారులోంచి తన బ్రీఫ్ కేసు అందుకుంటూ (పేర్లను ముక్కలు చెయ్యడంలో అమెరికన్లు వాళ్ళకి వాళ్ళే సాటి) రోమ్ లో రోమన్ లాగే ఉండాలిగా హరికి అలవాటయి పోయింది.

“ఈ సారి కరెక్షన్ పేపర్స్ త్వరగా ఇవ్వాలట చీఫ్,” హరి వైపు చూస్తూ అన్నాడు.

“నాకింకా వార్త రాలేదు.” ఇద్దరూ కలిసి బిల్డింగ్ లోకి వెళ్ళారు.

“కంప్యూటర్ లో కరెక్ట్ చేస్తామనుకో అయినా ఫైనల్ గా మనం చూడాల్సిందే కదా!”

“ఒకసారి వాళ్ళు నిర్ణయం తీసుకున్నాక వెంటనే మార్చడం కష్టమే. రాబోయే సెమేస్టర్ కు స్టాఫ్ అందరం చర్చించుకుందాం” అన్నాడు హరి. రాబర్ట్ కి డెడ్ లైన్ ఇష్టం ఉండదని చీఫ్ అఫ్ స్టాఫ్ గా వచ్చిన తర్వాత హరి తెలుసు కున్నాడు.

కాలేజి అయిపోగానే లేబ్ లో పని ముగించుకుని ఇంటికి బయల్దేరాడు హరి. నీల రెండు గార్డెనియ ప్లాంట్స్ తీసుకు రమ్మంది. ఒకటి తనకు మరోటి వాళ్ళమ్మకు రేపు వెళ్ళినప్పుడు తీసికెళ్ళడానికి.

రేపు మల్చ్ డెలివరీ చేస్తారు. వర్షం రాకముందే అదంతా చెట్లకి, పూల పొదలకు స్ప్రెడ్ చేయాలి. కూరగాయల మొక్కలన్నీ రెడీగా ఉన్నాయి. సాయిల్ రెడీ చేసి వాటిని ట్రాన్స్ ప్లాంట్ చేయాలి. ఈ పనులు చేస్తున్నానంటే అమ్మ 'వ్యవసాయం చేయడానికి ఆ దేశం వెళ్ళాలా! మన దేశం లోనే మన తోట చూసు కోవచ్చుగా!' అంటుందేమో, ఆ ఆలోచనకే నవ్వుకున్నాడు హరి.

ఆనాడు...మొదటి సారి నీలను కలిసిన సంఘటన తీరు...అప్పుడప్పుడు హరి మనసులో ఝుమ్మంటు మధుర గానం పలికిస్తుంది.

★★★★★★★★★★★★★★★★

ఒకరోజు హేంగ్గింగ్ పులతోట్టి కొనడానికి హరి నర్సరీ వెళ్ళాడు. అబ్బో! ఎన్ని పూలచెట్లు! చుట్టూ తిరిగి, అన్నీ చూసి ఆనందించాక ఒక పూల తొట్టి తీసుకున్నాడు. ఆ పక్క లేన్లో ఓ ఇండియన్ యువతి, ఆమె చేతిలో కూడా ఒక పూల తొట్టి ఉంది. ఆమె, తొట్టి ఇద్దరూ కూడా అందంగా వున్నారు. 'షి ఈజ్ వేరి ప్రెట్టి' అనుకుని అమెనే చూస్తూంటే బావుండదని మార్చి పూల తోట్టి కేసి చూసాడు. హరిని చూసింది ఆ యువతి. హరి పలకరింపుగా నవ్వాడు. ఆ యువతి కూడా నవ్వింది.

"ఆ పూలు బావున్నాయి, అలాంటిది నాక్కనబడలేదే!" అంటూ కుడి వైపు చూస్తూ అన్నాడు.

"ఇది డబుల్ పెటల్ బెగోనియా, అటు కాదు ఇటు వేపు ఉన్నాయి. నాకూ ఇంకొకటి తెచ్చుకుంటాను." అంటూ ఆ యువతి ఎడమ వైపు వెళ్ళింది. హరి ఆ యువతి వెనకే వెళ్ళాడు. పూల తోట్టితో పాటు తిరిగి కౌంటర్ దగ్గరకు వచ్చేలోగా ఇద్దరి పరిచయాలు అయ్యాయి. ఫోన్ నంబర్లు ఎక్స్ చేంజ్ చేసుకున్నారు. హరి మనసు పల్టీలు కొట్టింది. పేరు నీల. నవ్వితే ఎంత బావుంటుంది. ఆ తర్వాత..

పూట పూట కు ఫోన్ చేసుకున్నారు. ప్రతి మాట ఫోన్ లో మాట్లాడు కున్నారు. ప్రేమలో పడ్డామని తెలుసుకుని పెళ్ళి చేసుకోవాలని నిశ్చయించు కున్నారు. ఈ పెళ్ళి వద్దు అన్న తల్లి సుజాతను ఇబ్బంది పెట్టలేదు నీల. ఆరు నెలల్లోనే హాయిగా పెళ్ళి చేసుకున్నారు. పెళ్ళికి పిలిచినా సుజాత వెళ్ళలేదు. ఆలోచనల తోనే హరి ఇల్లు చేరాడు.

★★★★★★★★★★★★★★★★

మరునాడు వర్క్ నుండి వచ్చే సరికి నీల రెడీ అయి హరి కోసం ఎదురు చూస్తోంది. గబగబా ఫ్రెషప్ అయిన హరి శాండిల్స్ వేసుకుంటూ "అత్తారింటికి దారేది చూపమ్మా" అంటూ రాగం తీస్తూ నీల వైపు చూసాడు. లేత గులాబీ రంగు చుడిదార్ లో నీల అందం ద్విగుణి క్రుతమయ్యింది. ఆ ఆకర్షణకే బోల్తా పడి పోయాడు హరి. నీలను దగ్గరగా తీసుకుని సున్నితంగా బుగ్గపై కిస్ చేసి,

"ఇద్దరం సంతోషంగా వెళ్తున్నాం, సంతోషంగా తిరిగి వచ్చేద్దాం." అన్నాడు.

సరే అన్నట్టు తలూపింది. హరికి తెలుసు నీల మనసులో అలజడిగా ఉందని. పెళ్ళయాక మొదటి సారి వెళుతున్నాం.

కారులో వెనక సీటు కేసి చూసి "గార్డేనియా మంచి సువాసనలు వేద జల్లుతోంది." అంటూ కారు స్టార్టు చేసాడు.

“గార్డేనియా మల్లె లాగే ఉంటుందని ఆ పూలంటే మమ్మీకి చాల ఇష్టం.” నవ్వుతూ అంది.

నీల హైస్కూల్లో ఉన్నప్పుడే తండ్రి జగదీశ్ గుండె సమస్యతో ఆఫీసులో పని చేస్తూ చేస్తూ ప్రాణాలు వదిలాడు. కంపెనీ వాళ్ళు ఇచ్చిన డబ్బు కొంత ధైర్యాన్నిచ్చింది. జీవితం అంతా గడపడానికి సరిపోదుగా. ముందు నుండి ఇంటిరీయర్ డేకరేటర్ గా డిపార్ట్ మెంట్ స్టోర్ లో పని చేస్తున్న నీల అమ్మ సుజాత కొన్నాళ్ళు పని చేసి ఆ తర్వాత పెద్ద కంపెనీలో చేరింది. అందంగా ఉన్న కూతురిని ఏ డాక్టరో, ఐటి అబ్బాయో చేసుకుంటాడని కొండంత ఆశతో బ్రతికింది, కాని నీల కాలేజి టీచర్ ను ప్రేమించింది. అది సుజాతకు పెద్ద షాక్ లా తగిలింది.

“మనం శుభవార్త చెప్పడానికి వెళ్తున్నాం.” అన్య మనస్కగా ఉన్న నీలను చూస్తూ హరి కూల్ గా చెప్పాడు.

శుభ వార్త చెప్పడం ఇది రెండవ సారి. నీల మనసు రివైండ్ అయ్యింది---

శుభవార్త అనుకునే నీల ఒకరోజు తల్లితో తన మనసును సంతోషంతో పల్టీలు కొట్టించిన హరి గురించి చెప్పింది.

“మామ్, ఐ మెట్ ఏ గై, చాల మంచివాడు. నాకు చాల నచ్చాడు. నీక్కూడా నచ్చుతాడు.” అంది.

చివ్వున వెనక్కి తిరిగి “ఏం చేస్తున్నాడు?” అడిగింది సుజాత. పేరు గూడ అడగలేదు.

“జార్జ్ మేసన్ లో టిచ్ చేస్తాడు. పేరు హరి.” ఖుషిగా అంది నీల.

“ఐ సీ” అయిష్టంగా అంది.

“ఒకరోజు ఇంటికి రమ్మంటాను.”

“ఇప్పుడు కాదులే.” అంది.

“ఈ వీకెండ్ కు నన్ను డిన్నర్ కు తీసుకెళ్తా నన్నాడు మమ్మీ” నీల గొంతు లోపిచ్ లో ఉంది.

“అప్పుడే డేట్ వరకు వెళ్లి పోయావా! ఇంకా నయం పెళ్ళి చేసుకున్నామని చెప్పడం లేదు.” కాస్త కోపంగా అంది సుజాత.

మరునాడు సుజాత ఇంట్లోకి వస్తూనే తలుపు ధామ్మని మూసేసి కూతురి కోసం వెయిట్ చేస్తూ సోఫాలో కూర్చుంది. కాలేజికి వెళ్లి హరిని చూసాక ఆమెలో ఉన్న వివేకం, విచక్షణ ఆవిరై పోయి ఆ స్థానంలో దుఖం, బాధ, కోపం నిరాశ, జీవితంలో ఓడిపోయాననే వేదన ఆమె మనసంతా నిండి పోయాయి. జీవితంలో ఇన్నాళ్ళుగా నిర్మించుకున్న హర్మ్యాన్ని ఎవరో కూలదోసినట్టుగా తోచింది. అరగంట తర్వాత నీల ఇంట్లోకి వచ్చి హేండ్ బేగ్ అక్కడే పడేసి నవ్వుతూ తల్లి కెదురుగా సోఫాలో కూర్చుంది. మనసు కుతకుత లాడి పోతున్న సుజాత అలసి పోయిన కూతురి మొహం చూసే స్థితిలో లేదు. తల్లి మొహం చూసి ‘ఏమయింది’ అనుకుంటూ నిటారుగా కూచుంది నీల.

“నీకు ఎలా నచ్చాడు? ఈ అవిటి వాడు తప్ప నీ కెవరు దొరక లేదా? నీ ముందు దిష్టి బొమ్మలా ఉన్నాడు. నిన్ను ఎంత అపురూపంగా పెంచు కున్నాను! నీ జీవితం ఉన్నతంగా ఉండాలని నేను ఎన్ని మొక్కులు మొక్కుకున్నానే...నీ కోసం ఏ డాక్టరయినా, ఏ ఐటి అయినా కళ్ళ కద్దుకుని

చేసుకుంటారు. నీ రూపు రేఖలు, మన వంశం అలాంటివి.” దుఖంతో మాట రాలేదు సుజాతకు. ఏం తప్పు చేసానని ఈ శిక్ష వేసావు భగవంతుడా! అని గగ్గోలు పడింది సుజాత మనస్సు. ‘మమ్మీ హరిలో అవిటి తనం చూసిందా!’ షాక్ అయింది నీల.

“హరి అవిటి వాడు కాదు. హరి చాల మంచి వాడు మమ్మీ. నేను హరిని లవ్ చేస్తున్నాను. నువ్వు అలా అంటున్నావంటే నాకు నమ్మ బుద్ధి కావడం లేదు.” ఆగని కన్నీళ్ళు తుడుచు కుంటూ అంది. తల్లికి తన మీద ఉన్న ప్రేమంతా ఏమయింది!తల్లిని ఇలా ఎప్పుడు చూడలేదు. తల్లి కొత్త అవతారం ఎత్తినట్టుగా ఉంది.

“అవిటి వాడు కాదా! రెండు కాళ్ళు కూడా సమంగా లేవు. అంత కుంటిగా నడుస్తూంటే కూడా నీకు కనిపించడం లేదా! నీ కళ్ళకు గంతలు కట్టేసాడా, అనుకున్నానులే” కోపం బుసలు కొడ్తోంది సుజాత మాటల్లో.

“ఒక కాలు అంగుళం తక్కువ ఉంటె ఆవిటి వాడై పోతాడా! అలా పుట్టడం హరి తప్పు కాదుగా మమ్మీ. మాట్లాడిన మొదటి రోజే ఆ విషయం నాకు చెప్పాడు. అతన్ని అలా కించ పరచడం బాధగా ఉంది మామ్మీ.” దుఖాన్ని ఆపుకోలేక తన రూమ్ లోకి గబగబా వెళ్లి పోయింది.

నీల మనసు బాధగా మూలిగింది. షూస్ లేకుండా ఉన్న హరిని మామ్మీ ఎప్పుడు చూసింది!! ఎక్కడికి వెళ్ళినా షూజ్ వేసుకునే వెళ్తాడని తెలుసు.

“వాడితో డేటింగ్ చేయాలనుకుంటే నీకు తల్లి లేదనుకో. నీ జీవితం నీ ఇష్టం. నిన్ను చదివించాను. ఇప్పుడు జాబ్ చేస్తూ నీవు చాల ఎదిగి పోయావు. నిన్ను ఎంత కష్టపడి పెంచుకున్నాను. ఇప్పుడు నీ బతుకు నీదై పోయింది. నా అవసరం నీకు లేదు. నువ్వు ఏం చేసుకుంటావో నీ ఇష్టం. వాడే నీకు కావాలనుకుంటే నేను నీకు లేను అంతే. నా బాధ్యత తీరి పోయింది.” గట్టిగా నీలకు వినబడేలా సుజాత కసిగా అంది. నీల తల్లి మాటలు వినడమే కాదు, ఉద్యోగం చేస్తూ కూడా తల్లి మీద ఎంతకాలం ఆధార పడతాను. ఆలోచిస్తూ ఒక నిర్ణయానికి వచ్చిన నీల త్వరలో ఒక అపార్ట్ మెంట్ లోకి వెళ్ళిపోవాలని నిశ్చయించు కుంది ఆ క్షణంలోనే.

ఇంట్లో ఉన్న రెండు వారాలు తల్లి, కూతుళ్ళు ఒకరిని ఒకరు పలకరించు కోలేదు. నీల ఏ ఒక్కపూట కూడా ఇంట్లో భోంచెయ్యలేదు. రాత్రి పడుకోవడానికే వచ్చేది. సుజాత కూడా ఏమి పట్టించుకోలేదు.

★★★★★★★★★★★★★★★

ఇంటి ముందున్న మెర్సిడిస్ బెంజ్ వెనకాల టొయోటను పార్క్ చేసాడు హరి. నీల బరువైన మనసుతో ముందుకు కదిలింది. నీల వెళ్ళిపోగానే సుజాత ఇల్లు అమ్మేసి చిన్న ఇంట్లోకి మారిందని నేయిబర్ అన్య ద్వారా నీల వింది. కానీ ఇదే మొదటి సారి చూడటం.

డోర్ బెల్ నొక్కాడు హరి.

సుజాత తలుపు తీసి పక్కకి జరుగుతూ “రండి” అంది. తల్లిని హత్తుకోవాలని తహతహ లాడింది

తల్లి హగ్ ఇస్తుందేమోనని నీల ఆశగా చూసింది. తలుపు తీసిన తల్లి పక్కకి జరగడంతో ఇద్దరూ లోపలికి నడిచారు. ఇల్లు చిన్నదిగా ఉంది.

సుజాత “కూర్చోండి” సోఫా వేపు చూపించింది. చిక్కి పోయి, మొహం పీక్కుపోయిన తల్లిని చూసి నీలకు బాధేసింది.

గార్దేనియా కాఫీ టేబుల్ పై పెట్టాడు హరి. సుజాత పూల తొట్టి చూసింది కానీ ఏమి కామెంటు చేయలేదు. హరి నీల పక్కనే కూర్చుని పరిసరాలు పరికించాడు. హరి సుజాత వేపు చూసాడు. అనుభవము, సభ్యత ఉన్న స్త్రీ. బ్రౌన్ కలర్ బాబ్డ్ హెయిర్ తో అందంగా నీట్ గా నాన్సీ పెలోసి ఫోటోలాగా కనిపిస్తోంది. భర్త చనిపోయినా కృంగి పోక ధైర్యంగా జీవితంలో ముందుకు సాగింది. ఒంటరిగా పరదేశంలో కూతురిని చదివిస్తూ పరువుగా బతుకుతున్న ఆమె మీద హరికి గౌరవం. సంఘంలో పదవి, డబ్బు, గౌరవం సంపాదించుకున్న మహనీయు రాలు అనుకున్నాడు హరి.

నిశ్శబ్దాన్ని చీలుస్తూ "ఇల్లు ఈజీగానె దొరికిందా?" జవాబు కోసం ఆగకుండానే వాళ్ళ వైపు చూస్తూ

"ఏం డ్రింక్ తీసుకుంటారు?" సుజాత అడిగింది. ఆ మాటలు నిశ్శబ్దాన్ని ఛేదించినా మాటలు ముందుకు సాగడం లేదు.

"కోక్ తీసుకుంటారా?"

సరే నన్నట్టు తలాడించారు ఇద్దరు.

సుజాత లేచి వంటింటి వేపు వెళ్ళింది, వెనకే నీల కూడా వెళ్ళింది. నీల కేసి కాస్త పరీక్షగా చూసింది సుజాత. వెయిట్ పెరిగింది. మొహం నిగనిగ లాడుతోంది.

"జాబ్ ఎలా ఉంది?" సుజాత అడిగింది.

"బావుంది మమ్మీ. ఇంటికి దగ్గిరే. హరి కాలేజి కూడా ఇంటికి చాల దగ్గిరే. మామ్, నేను.. మేము.." మాటలు తడబడ్డాయి నీలకు. తల్లి వేపు చూస్తూ మాటలు మరిచి పొయింది.

" ఏమిటి చెప్పు?" అంది సుజాత సున్నితంగానే, మనసులో ప్రేమ బీజం తలూపింది.

"మాకు బేబి రాబోతోంది." గబగబా అనేసి ఊపిరి బిగ బట్టుకుని తల్లిని చూసింది.

"ఎన్నోనెల ఇప్పుడు?"

"మూడో నెల "

బలవంతపు నవ్వు ముఖాన పులుము కుని "మంచి వార్త" పొడి పొడిగా అంది సుజాత.

"ఇవి తీసికెళ్ళు." అంటూ ఐస్ వేసి కోక్ పోసిన రెండు గ్లాసులు నీలకు అందిచ్చింది.

అప్పటి వరకు ఇంటీరియర్ డేకరేటర్ మేగజైన్లోలా ఉన్న ఆ గది అలంకరణ చూస్తూ, అత్తగారి అభిరుచిని మనసులోనే అభినందిస్తూ ఆమెకున్న నైపుణ్యత, కళాభిరుచి కళ్ళార చూస్తున్న హరికి నీల కోక్ గ్లాసు అందిచ్చింది..

"మమ్మికి మన బేబి గురించి చెప్పాను." నవ్వుతూ అంటున్ననీల అందమైన మొహం చూసి కర్పూరంలా కరిగి పోయిన హరి ఇక ఏ తల్లి మనసు కరిగి పొంగిపోదు! అనుకున్నాడు.

కొంత సేపటికి సుజాత రెండు ప్లేట్లల్లో చికెన్ పకోడి, మిరపకాయ బజ్జీలు తెచ్చి “తీసుకోండి” నవ్వుతూ ప్లేటులో పెట్టిచ్చింది. ఆ స్నాక్ నీలకు ఫేవరేట్.

“మంచి వార్త! కంగ్రాట్స్!” నీరసంగా నవ్వింది.

“ప్లేస్ కంఫర్టబుల్ గా ఉందా? బేబి రాబోతోంది అన్నావు.”

“త్రీ బెడ్ రూమ్ ఇల్లు. ఇద్దరి వర్క్ కి దగ్గరగానే ఉంటుంది.”

“డాక్టర్ కు చూపించుకున్నావా? వయస్సు ఎక్కువైతే డెలివరీ కష్టం అంటున్నారు” సుజాత

ఆత్రుతగా అంది. ముప్పై దాటితే పిల్లలు సరిగా పుట్టారని, డెలివరి కష్టమని సుజాత నమ్మకం.

రంగులు మారుతున్న సుజాత మొహం చూసి

“డాక్టర్ జాన్సన్ చూసింది. మెచూర్ మదర్స్ చాల మంచి పేషెంట్లు, తల్లిగా కూడా చాల కేర్ తీసుకుంటారని అంది.” నీల నవ్వుతూ అంది.

సుజాత కళ్ళు చిట్లించి చిరాగ్గా చూసింది. నీల చిన్నబోయింది. వెంటనే తేరుకుని,

“మాకు నేచురల్ చైల్డ్ బర్త్ కావాలని ఉంది. బుధవారం నుండి క్లాసెస్ కు వెళ్తున్నాము.”

“అవునా!” అసంతృప్తిగా అంది సుజాత. కుడి చెయ్యి వేళ్ళతో నుదురు రాసుకున్నట్టు చేస్తూ తన బాధను దాచుకుంది. తన అవసరమే లేదు వాళ్ళకు.

‘ఆమెకి తలనొప్పి రాలేదుకదా!’ అనుకున్నాడు హరి.

నీల వెంటనే “మామ్, మేము సంతోషంగా ఉన్నాము. నిన్ను బాధ పెట్టాలని కాదు కానీ ఈ శుభవార్త స్వయంగా చెప్పాలని పించింది. బేబి వచ్చే సరికి అన్ని రడీ చేసుకునే ప్లాను ఉంది.”

“నేను వార్తలు వినడం, మిమ్మల్ని అభినందించడం తప్ప...” సుజాత నోట మాట రాలేదు.

ఈ శుభ వార్త విని సంతోషపడుతుందను కున్నాడు హరి కానీ ఆమెలో సంతోషం కనిపించలేదు. నిటారుగా సోఫాలో వెనక్కి అతుక్కు పోయి కూర్చుంది. బలవంతంగా నవ్వుతున్నట్టుగా ఉంది. మాటలు పొడిపొడిగా కదులుతున్నాయి. తనంటే ఏమాత్రం ఇష్టం లేదని గుర్తు రాగానే హరి చాల ఇబ్బంది పడిపోయాడు.

“మేం వెళ్తాం మమ్మి.” నీల లేచింది. హరి నమస్కారం చెప్పి తలుపు వేపు నడిచాడు.

కారులోకి రాగానే ..

"మమ్మీని చూస్తుంటే నాకు దిగులుగా ఉంది. 'మీ మమ్మీ డ్రైవ్ చేస్తోంటే చూసాను. కారే మీ మమ్మిని డ్రైవు చేస్తున్నట్టుగా ఉంది' అని ఒకసారి లత అంటి అన్నది."

"అది అతిశయోక్తి అనిపిస్తోంది నీల. నువ్వేం గాబరా పడకు. ఒక వారం ఆగి ఫోన్ చేసి మాట్లాడు. చెప్పకుండా ఎవరినో పెళ్ళి చేసుకుంటే వేరే జాతి వాళ్ళు, మతం వాళ్ళు భరించలేరు. మనం హిందువులం. ఉరుమే గాని కరవం. మీ మమ్మీ అరిచి గోల పెట్టలేదు, పెద్దగా ఏడవ లేదు. బేబి వచ్చేసరికి ఆవిడ పూర్తిగా మారి పోతుంది చూడు. బాధ్యత బ్రతికిస్తుంది, కర్తవ్యం తృప్తి నిస్తుంది." పాజిటివ్ ఫీలింగ్స్ నే పరమార్థంగా తీసుకునే హరి హామీ ఇచ్చాడు.

★★★★★★★★★★★★★★★★

నీల, హరి గడప దాటగానే తలుపు మూసి అక్కడే కూలబడి సుజాత రెండు జన్మలకు సరిపడా ఏడ్చేసింది. తాను పెంచిన కూతురేనా! ఇంత అనాలోచితంగా ఎలా చేయగలిగింది. ఇన్నాళ్ళు పెంచిన నేనేమి కానా! ప్రేమను ఎలా తెంచుకో గలిగింది. నేను తనమీద ఆశ పెట్టుకునే జీవిస్తున్నానని తనకు తెలీదా! నా ఆశల్ని కొల్లగొట్టి, నన్ను ఒంటరి దాన్ని చేసి పోయింది. రూపూ లేదు, ఆదాయము లేని ఆ మనిషితో జీవితం అంతా ఎలా గడుపుతుంది! నలుగురి ముందు నన్ను తల ఎత్తుకోకుండా చేసింది. నా బిడ్డ నాకంటే ఉన్నతంగా బతకాలని, దేనికి కొరత లేకుండా ఈడు జోడుతో కలిసి జీవించాలని ఎన్ని మొక్కులు మొక్కుకున్నాను!! నా కలలన్ని కల్లలై పోయాయి. సుజాత ఆవేదన పెరిగిందే కానీ తరగ లేదు.

సుజాత స్నేహితురాలు, వాణి వీలైనప్పుడల్లా సుజాతను విజిట్ చేస్తూనే ఉంది. నీల పెళ్ళి జరిగి నప్పటినుండి దినదినానికి క్షీణించిపోతున్న సుజాత బాధను చూడలేక పోతున్నారు. వాణితో పాటే ఉంటున్న వాణి తల్లి దమయంతి కూడా ఎన్నోసార్లు ఎన్నో విదాలుగా నచ్చ జెప్పింది. ఎన్ని ఓదార్పు మాటలు చెప్పినా సుజాత తన గుండెలోంచి ఎవరో అర్థ భాగం తీసుకు పోయినట్టుగా, ఒక మర మనిషిలా జీవిస్తోంది.

టివి ముందు సోఫాలో కూర్చున్న సుజాత మనసు మాత్రం ఆలోచనల కందిరీగల ఝుమ్మనే నాదాలలో మునిగి పోయింది. వాణి తల్లి దమయంతిగారు చెప్పినట్టు కట్నం, కానుకల డిమాండ్ పెరిగినపుడు వాటి బారినుండి తప్పించుకోవడానికి ఈ ప్రేమ పెళ్ళిళ్ళు బాగానే ఉంటాయి. కాని, పెంచి, పెద్ద చేసిన తల్లి, దండ్రులను ప్రేమించలేని వాళ్ళు మరొకరిని మాత్రం ఎలా ప్రేమించగలరో నాకు అంతు పట్టని విషయం అంటున్న దమయంతి గారి మాటల్లో నిజం ఉందనిపించింది సుజాతకు.

★★★★★★★★★★★★★★★★

ఐకియాలో తెచ్చిన బేబి క్రిబ్ బాక్స్ తెరిచి టూల్ కిట్ తో కూచున్నాడు హరి. కాసేపట్లోనే నాలుగిళ్ళ అవతల ఉన్నటోని సహాయం చేయడానికి వచ్చాడు. ఇద్దరూ కలిసి నాలుగు గంటల్లో ఎసెంబుల్ చేసేసారు. ప్రతి వస్తువ ఇన్ స్ట్రక్షన్స్ తో వస్తాయి ఒక్క పుట్టే పిల్లలు తప్ప! కారు హార్న్ విని తల తిప్పాడు హరి.

"నీల ఇంట్లో ఉందా?" టోని వైఫ్ లిండా కారు డ్రైవ్ వే లోకి పుల్ చేస్తూ అడిగింది.

"ఈ రోజు కంపెని మీటింగ్ ఉంది, లేటుగా వస్తుంది." హరి గట్టిగా అన్నాడు. అప్పుడప్పుడు నీలకు సాటర్ డే కంపెని మీటింగ్ ఉంటుందని నీల పాట్ లక్ గ్రూప్ వాళ్ళకి తెలుసు. వాళ్ళంతా రోజుకు పదిసార్లు టెక్స్ట్ పంపుకుంటారు. ఏ స్టోరులో ఏ సెల్ ఉంది–ఎవరు ఎన్ని కొంటున్నారో తెలుసు కోవాలిగా మరి."

"అవును కదా! బేబి షోవర్ గురించి నీలకు చెప్పకు హేరీ. క్రిబ్ డిజైన్ బావుంది. ఫస్ట్ బేబికి అన్ని చేస్తారు, సెకెండ్ బేబికి అన్నీ హ్యాండ్ డౌన్ లే. సీ యూ లెటర్." నవ్వుతూ వెళ్లి పోయింది.

టోని, హరి కలిసి క్రిబ్ ను బేబి రూమ్ లోకి మూవ్ చేసి ఫైనల్ గా ఒక్క క్రిబ్ ఆకారాన్ని కూర్చారు.

"వావ్ హేరీ! బేబి రూమ్ ఇజ్ వెరీ బ్యూటిఫుల్, గ్రేట్ జాబ్ మాన్" భుజం తట్టాడు.

"ఫ్యూ థింగ్స్ టు డు. ఆల్మోస్ట్ డన్" గర్వంగా అన్నాడు హరి.

టోని వెళ్లి పోయాక మ్యూజిక్ పెట్టుకుని సన్నగా పాటతో పాటు విజిల్ వేస్తూ బేబి రూమ్లో చేంజింగ్ టేబుల్ సెట్ చేస్తున్నాడు.

ఫోన్ మోగింది. పేరు చూడగానే హరి గబుక్కున ఫోన్ అందుకున్నాడు.

"హల్లో హరి! నేను సుజాతను, నీల మదర్ని."

"అవును. హలో అండి, బావున్నారా?"

"బావున్నాను, మీ ఇంటికి రావాలని .."

"తప్పకుండా..ఎప్పుడు వస్తారు?"

"ఇప్పుడే, మీ ఇంటి ముందే ఉన్నాను."

"లోపలికి రండి. తలుపు తీస్తాను." మాటల్లో తడబడ్డాడు. గాబరాగా ఫోన్ పెట్టేసి తలుపు వేపు గబగబా వెళ్ళాడు.

"రండి, నీలకు ఈ రోజు ఆఫీస్ మీటింగ్ ఉంది." అంటూ సుజాతను ఫేమిలీ రూమ్ లోకి తీసికెళ్ళి కూర్చో మన్నాడు.

"నాకు తెలుసు నీలకు మీటింగు ఉందని. నేను నీలతో మాట్లాడాను. చెప్పే ఉంటుంది. ఏదైనా పనిలో ఉన్నావా?"

"ఆ..నీల చెప్పింది. పనేమీ లేదు."

"నేను బేబి రూమ్ చూడొచ్చా?"

"తప్పకుండా" అంటూ పైన ఉన్న బేబి రూమ్ లోకి తీసి కెళ్ళాడు.

"చాల బావుంది. ప్రొఫెషనల్ లాగ చేసావు. నేనిలా కూర్చుంటాను నికభ్యంతరం లేక పోతే. నీ పని ఆపకు. "

"కూర్చోండి" అన్నాడే కానీ హరికి ఇబ్బందిగా ఉంది.

సుజాత టూల్ కిట్ చూసి “ఏదో ఫిక్స్ చేస్తున్నట్టున్నావు. నా మూలంగా నీవు చేసే పని ఆపకు. నీ కభ్యంతరం లేక పొతే నేనిక్కడ కూర్చుంటాను, నీ పని చేసుకో.” అంది.

“చెంజింగ్ టేబుల్ ఫిక్స్ చేస్తున్నాను. ఆది తర్వాత ఎప్పుడైనా చేసుకోవచ్చు. ఇంకా చాల టైం ఉంది. మీకు డ్రింక్ తెస్తాను, ఏం తీసుకుంటారు?”

“ఏదైనా సరే”

“లేమనేడ్ తెస్తాను” ఓకె అన్నట్టుగా సుజాత తలూపింది.

అక్కడే రాకింగ్ చెయిర్ లో కుర్చుని బేబి కేటలాగ్ చూస్తోంది. హరి ఇచ్చిన లేమనేడ్ గ్లాసు కేసి తదేకంగా చూస్తోంది. మనిషి చాల నీరసంగా ఉంది. ఏ టాపిక్ మాట్లాడాలో తేలిక కోక్ కెన్ ఓపెన్ చేసి ఒక్క గుటకలో సగం కేన్ తాగేసాడు. రెండు నెలల్లో ఆమెలో ఎంత మార్పు వచ్చింది!

“మీరు వచ్చినపుడు నేను ఏదైనా అని ఉంటె అది మనసులో పెట్టుకుని బాధ పడొద్దు అని చెప్పాలని వచ్చాను. ముఖ్యంగా కాలేజికి వచ్చి నిన్ను పిలిచి మరీ తూలనాడాను. నీ మనసు చాల బాధ పెట్టాను. ఐ అపోలజైజ్. నా లెటర్ చదివే వుంటావు. స్వయంగా చెప్పాలని...వచ్చాను.”

“చదివాను. మీరు అంతలా పశ్చాత్తాప పడవలసిన అవసరం లేదు. కూతురి కోసం ఆరాట పడే తల్లి మనసు చూసాను. మీరు అప్ సెట్ అయ్యారని తెలుసు. నేను మీ కొడుకు లాంటి ...” ఆగి పొయ్యాడు.

“నాకు కొడుకు లాంటి కాదు, కొడుకువే అనుకుంటున్నాను. అప్సెట్ అయిన మాట నిజమే కానీ నేను ఎక్కువ ఆలోచించ లేదు. తర్వాత– అలవాట్లు, అతిశయోక్తులు చంపుకునే వయస్సు నాది అని గుర్తు చేసుకున్నాను. పూలతొట్టి కింద పెట్టిన నీ అడ్రస్ కార్డు చూసాక నీకు నా కృతజ్ఞత చెప్పాలని అనిపించింది. యూ ఆర్ ఏ నైస్ యంగ్ మాన్. మంచి మనసున్నవాడివి, అను బంధాల విలువ తెలిసినా వాడివి. జీవితంలో అంతకంటే గొప్ప విషయం మరోటి లేదని తెలిసినా మరిచి పోయిన మూర్ఖురాలిని. మీ ఇద్దరికి అభ్యంతరం లేకపోతే పాప బాధ్యతలు కొన్నైనా నాకు ఇవ్వండి. ఇక నే వెళ్తాను” అంటూ లేచింది.

సుజాత మనసు విప్పి మాట్లాడు తున్నందుకు హరికి చాల రిలీఫ్ గా ఉంది.

“నీల వచ్చే వరకు ఉండండి”

“ఇక్కడికి రాక ముందే నీలతో మాట్లాడాను. మళ్ళి వస్తానుగా” అంటూనే సుజాత ముందుకు నడిచింది.

“మళ్ళి తప్పకుండా రండి.” అంటూ కారు వరకు వెళ్ళి సాగ నంపాడు.

నీల ఫోన్ చేసి “హరి మామ్మి వచ్చిందా? నేను మీటింగ్ కు వెళ్లేముందే ఫోన్ చేసింది. తన ఆలోచించిన తీరుకు తానే బాధ పడుతున్నానని అంది. నీతో కూడా మాట్లాడతానని అంది.”

“మీ మమ్మీ రావడం, వెళ్ళిపోవడం కూడా జరిగింది. నాకు తెలుసు ఇదంతా త్వరలోనే ముగుస్తుందని. రెండు నెలలకే ఆమెలో చాలా మార్పు వచ్చింది. రాబోయే బేబి మహత్యం.” హేపీగా ఈల వేస్తూ అన్నాడు.

★★★★★★★★★★★★★★★★

ఒక నెల రోజుల తర్వాత ఒక రోజు డాక్టర్ థామస్ నీల ఆఫీస్ కు ఫోన్ చేసి

"మీ మదర్ హాస్పిటల్ లో అడ్మిట్ అయ్యింది. బ్లడ్ ప్రెషర్ ఎక్కువయి బ్లడ్ వామిట్ చేసుకుంది. వెంటనే హాస్పిటల్ కు తీసుకు రావడం మంచిదయింది. లేకపోతే చాల ప్రమాదం జరిగేది." అన్నాడు.

"ఇప్పుడెలా ఉంది డాక్టర్?" కంగారుగా అడిగింది నీల.

"ఇప్పుడు అబ్జర్వేషన్ లో ఉంది. యు కెన్ కమ్ అండ్ సీ హర్."

నీల గాబరాతో డెస్క్ దగ్గర అన్నీఅలాగే వదిలేసి వెంటనే హాస్పిటల్ కు బయల్దేరింది. హరికి క్లాసు ఉంది, మధ్యలో ఫోన్ ఆన్సర్ చేయడు. టెక్స్ట్ పెట్టింది.

డాక్టర్ తో వివరాలు మాట్లాడి వెళ్లి తల్లి పక్కనే కూర్చుంది. తల్లికి బిపి ఉందా! ఎప్పటినుండి.. నాకు తెలీదే!! నేనెంత స్వార్థ పరురాలిని, నా చదువు, ఫ్రెండ్స్, కోరికలు తప్ప దేని మీద ఆలోచన లేకుండా జీవించాను. నాన్న లేని కొరత తెలియకుండా పెంచింది.. మామ్ ఎంత కష్ట పడేది, స్వంతంగా కంపెని మొదలు పెట్టి ఎంత పేరు తెచ్చుకుంది. నేను అడగక ముందే అన్ని అవసరాలు తీరేవి. బిజినెస్ తో సహా అన్నివిషయాలు తనతో షేర్ చేసేది. తన హెల్త్ గురించి ఎందుకు చెప్పలేదు! తల్లి బాధలో ఏదో అంటే నేను ఇంట్లోంచి వెళ్లి పోయాను. నిదానంగా నచ్చ చెప్పి వెళ్ళాల్సింది. జాబ్ చేస్తూ కూడా ఎంజాయ్ చేసానే కానీ మామ్ ను పెద్దగా పట్టించుకోలేదు. మనసులో మథన పడ సాగింది నీల.

తల్లి హాస్పిటల్ బెడ్ మీద నీరసంగా, మంచానికి అతుక్కుపోయి పడుకోవడం చూడలేక పోయింది. మరునాడు డాక్టర్ వచ్చి నపుడు

"ఫర్వాలేదు. స్టేబుల్ గా ఉంది. ఇది వార్నింగ్, ఇక ముందు జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మందులు రెగ్యులర్ గా తీసుకోవాలి. టెన్షన్, వర్రీస్ ఉండకూడదు. రేపు ఇంటికి పోవచ్చు." డాక్టర్ మాటలు

వినగానే నీల గుండె దడ దడ లాడింది. ఇది వార్నింగా! బాధతో కళ్ళనుండి నీరు కారసాగింది.

ఇక ముందు మామ్ ఒంటరిగా ఉండటానికి వీల్లేదు. హరితో కూడా అదే చెప్పింది. హరి సంతోషంగా

"ఒక్కర్తి ఉండటం నాక్కూడా ఇష్టం లేదు. పాప బాధ్యత తనదే." తల్లి కూతుళ్ళ మధ్య సంధి కుదిరిందని హరి సంబరపడి పోయాడు. పెళ్ళితో వాళ్ళిద్దరూ అలా దూరం అయ్యారనే బాధ తీరిపోయింది.

"మామ్! నువ్వు మాతో పాటే ఉంటావు. నాకు ఇప్పుడు నీ చేతి వంట తినాలని చాల కోరికగా ఉంది. ఈ మధ్య అప్పుడప్పుడు చేసి ఇస్తున్నావు కానీ అది చాలదు. బేబి కోసం అన్ని ప్లాన్స్ వేయాలంటే నీ సలహా కావాలి. బేబి వచ్చాక ఊపిరి సలపని పనులుంటాయి, నీవు లేకుండా నేను, హరి చూసుకోలేము. నువ్వు మాతో ఉండాల్సిందే."

మందహాసంతో కూతురి వేపు చూసింది. ఒంటరిగా ఉంటె తనకు ప్రమాదమని డాక్టర్ చెప్పడం వింది.

'హరి మనసు ఎంత మంచిది. అతని వంకీల జుట్టు చూసి బుట్టలో పడి పోయింది కాని అతని కుంటి నడకను చూడలేదు అని కూతురిని తూలనాడింది. అవిటి తనం నాలో ఉంది. బిడ్డను ప్రాణంగా పెంచు కున్నాను నా మాట వినలేదు అని బాధ పడ్డాను కానీ బిడ్డకు ప్రాణమైన అతన్ని ఒక్కసారైన అర్థం చేసు కోవడానికి ప్రయత్నించలేదు. నేనే అవిటిదాన్ని. హరి లోని మెచ్యూరిటి, నెమ్మదితనం గమనిస్తే గాని అర్థం కావు. చాల మంచివాడు.' పశ్చాత్తాపంతో సుజాత మనసు కృంగి పోయింది. కూతురు ఎదిగింది తాను చిన్నదై పోయింది. తన వయస్సు ఎప్పుడో పెరిగింది అవగాహన ఇప్పుడు పెరిగింది, నవ్వుకుంది సుజాత.

హరి, నీల తమతో పాటే సుజాతను తమ ఇంటికి తీసుకు వెళ్ళారు. సుజాత ఏమి అభ్యంతరం చెప్పలేదు. అందరి జీవితాలలో ఈ మార్పు ఆనందాన్ని తెచ్చింది. సుజాత తృప్తిగా నవ్వుకుంది.

బేబికి నవ్వుల తోరణాలతో ఆహ్వానం సిద్ధంగా ఉంది.

Click here to share your comments on this story